

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรคเผ่าไท

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมือง ได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคเผ่าไท ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๔/๒๕๕๓ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ขอบบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคเผ่าไท ดังนี้

นโยบายพรรคเผ่าไท พ.ศ. ๒๕๕๓

พรรคเผ่าไทมีความเชื่อมั่นว่า ชนชาติไทยของเรามีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมไม่แพ้ชาติใดในโลก ปัญหาต่างๆ ในชาติไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง เป็นต้น ถ้าเราทำให้ทุกคนในชาติรักใคร่สามัคคีซึ่งกันและกัน เหมือนญาติพี่น้องร่วมสายโลหิต ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการทำงาน การแก้ปัญหาของชาติคนไทยย่อมทำได้สำเร็จดีเยี่ยมแน่นอน ดังนั้นนโยบายของพรรคเผ่าไทจึง มุ่งเน้นไปที่จิตวิญญาณทำให้คนไทยทุกคนเกิดความรักความสามัคคี ความเสียสละ อุทิศตนเพื่อชาติควบคู่ไปกับการทำงานที่อาศัยวิชาการที่ทันสมัย การทำงานที่มีประสิทธิภาพ มีการวางแผนล่วงหน้ามีแผนเผชิญเหตุ พรรคเผ่าไทเชื่อมั่นว่านโยบาย การปลุกวิญญาณให้คนไทยมีขวัญกำลังใจ รักชาติ ทำงานเพื่อชาติ สู้ปัญหาทั้งปวง เพื่อชาติอย่างสุดใจชาติคืนแล้วยอมจะทำให้ชาติของเราผ่านพ้นวิกฤตการณ์ก้าวไปสู่

ความเป็นชาติที่เจริญรุ่งโรจน์ มีเกียรติยศ มีศักดิ์ศรี เป็นชาติมหาอำนาจในโลก ชาติหนึ่งอย่างแน่นอน

๑. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

พรรคเพื่อไทมุ่งพัฒนาระบบการเมืองให้เป็นไปตามแนวทางของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อประโยชน์ของประชาชนดังต่อไปนี้

(๑) เทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ไว้เป็นที่เคารพสักการะอันสูงยิ่ง และ รักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทของคณะกรรมการเลือกตั้งอย่างเต็ม ความสามารถ

(๓) ส่งเสริมความเข้าใจให้แก่ประชาชนในเรื่องสิทธิหน้าที่ และมีบทบาท ในการมีส่วนร่วมทางการเมือง และการปกครองตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

(๔) เร่งรัดการกระจายอำนาจและปรับปรุงโครงสร้างการปกครองไปสู่ท้องถิ่น ตามหลักการปกครองตนเอง เพื่อให้ประชาชนได้เรียนรู้งานด้านการเมืองตั้งแต่ระดับ ท้องถิ่น ถึงระดับชาติ

(๕) ส่งเสริมให้ประชาชนมีบทบาทในการปกครองระดับท้องถิ่นและระดับชาติ เพิ่มขึ้น โดยให้มีส่วนร่วมกับรัฐบาลในการให้คำวิจารณ์และเสนอแนะเกี่ยวกับ การบริหารงานทั้งปวงและการทำประชามติ

๒. นโยบายการด้านบริหารราชการ

พรรคเพื่อไทจะปฏิรูประบบการบริหารราชการ รัฐวิสาหกิจและภาคเอกชนให้มี ประสิทธิภาพสูงสุดเพื่อสนับสนุนงานพัฒนาเศรษฐกิจสังคม การเมืองให้ประสบผลตาม

เป้าหมาย แผนการดำเนินงานของชาติได้อย่างตรงจุดทันต่อสถานการณ์ การเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมีนโยบายการบริหารราชการที่สำคัญ ดังนี้

(๑) ให้นำหน่วยราชการ ถือผลประโยชน์ของประชาชนสูงสุดโดยมุ่งให้ประชาชนมีรายได้ดี มีความอยู่ดีกินดี ความผาสุก ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับความยุติธรรม ถือว่าความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่คือความต้องการชาติ

(๒) กระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ดำเนินการกระจายอำนาจการปกครองไปสู่ท้องถิ่นตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ โดยระบุอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบระหว่างรัฐบาลกลางกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันอย่างชัดเจน โดยเพิ่มสัดส่วนการแบ่งสรรภาษีอากรให้ท้องถิ่น เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ มีงบประมาณ ในการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า

(๓) พรรคเผ่าไทจะดำเนินการปรับปรุงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๔ รูปแบบ ได้แก่

- (ก) องค์กรบริหารส่วนจังหวัด
- (ข) เทศบาล
- (ค) องค์กรบริหารส่วนตำบล
- (ง) การปกครองรูปแบบพิเศษ

(๔) การเพิ่มบทบาทภาคเอกชน โดยลดบทบาทการดำเนินธุรกรรมต่างๆ ของภาครัฐลงพร้อมทั้งสนับสนุนให้ภาคเอกชนรับถ่ายทอดบทบาทบางอย่างเป็นระบบต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริการประชาชนและลดการลงทุนของภาครัฐลงตามที่เห็นสมควร

(๕) พรรคเผ่าไทจะกำจัดการทุจริตในวงราชการในทุกรูปแบบ และจะเน้นการอบรมข้าราชการให้รู้จักโทษของการทุจริตว่าการทุจริตจะนำไปสู่ความสิ้นชาติในที่สุด

๓. นโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคง

พรรคเผ่าไทตระหนักถึงสถานการณ์ด้านความมั่นคงภายในประเทศ ในภูมิภาค และของโลกซึ่งสถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กองทัพต้องมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมความมั่นคงของชาติ การรักษาอำนาจอธิปไตยของชาติ และช่วยชาติในการพัฒนาประชาชน พัฒนาการเกษตรกรรม พัฒนาเศรษฐกิจช่วยเจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่ป่าไม้และหน่วยราชการต่างๆ ในการสร้างความปลอดภัยแก่ประชาชนในการปราบปรามการค้ายาเสพติด การช่วยบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ โดยถือหลักว่ากองทัพต้องรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติ กองทัพจะต้องสร้างผลงานการช่วยเหลือประชาชนให้มากที่สุดทำให้ประชาชนเกิดความศรัทธาในกองทัพ ทั้งนี้เมื่อเกิดการต่อสู้ กับศัตรูจากภายนอกหรือภายในก็แล้วแต่กองทัพก็จะได้รับการสนับสนุนจากประชาชนอย่างท่วมท้น ซึ่งจะทำให้กองทัพได้รับชัยชนะในที่สุด เป็นไปตามหลักการสงครามที่ว่ากองทัพจะต้องได้รับการสนับสนุนจากประชาชนจึงจะเป็นฝ่ายชนะ พรรคเผ่าไทจึงได้วางนโยบายด้านการป้องกันประเทศและความมั่นคงดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนกองทัพตามบทบาทของกองทัพที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญให้มีประสิทธิภาพ และมีบทบาทด้านความสัมพันธ์ไมตรีกับประเทศเพื่อนบ้าน และมิตรประเทศ

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้กองทัพได้อบรมทหารทุกนายในกองทัพให้มีความรู้ทางด้านการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อที่จะได้มีจิตใจสนับสนุนรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งอันจะเป็นผลให้การทำงานของรัฐบาลบรรลุเป้าหมายได้รวดเร็วขึ้น

(๓) ส่งเสริมสนับสนุนให้กองทัพปรับปรุงและพัฒนากองทัพให้มีขนาดเหมาะสมกับฐานะของประเทศและทันสมัย เพื่อปฏิบัติการกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๔) ส่งเสริมกำลังพลของกองทัพให้มีขวัญกำลังใจสูงสุด โดยขจัดความไม่เป็นธรรมในกองทัพ โดยเฉพาะระบบเส้นสายและระบบอุปถัมภ์ให้ลดน้อยลง ส่งเสริมความก้าวหน้าของกำลังพลตามผลงานโดยมีระบบการพิจารณาความดีความชอบที่มีประสิทธิภาพ โดยจัดตั้งเป็นคณะกรรมการพิจารณาความดีความชอบของทหารชั้นคณะกรรมการดังกล่าวมาจากการเลือกสรรจากทหารส่วนรวม

(๕) ส่งเสริมสวัสดิการแก่กำลังพลในกองทัพและเพื่อแผ่ไปถึงครอบครัวด้วย ทั้งนี้ให้เป็นไปตามงบประมาณที่ได้รับจากรัฐบาล เป็นไปตามความริเริ่มของผู้นำเหล่าทัพเป็นไปตามความริเริ่มของกำลังพลส่วนใหญ่ในกองทัพ

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนให้กองทัพพัฒนากำลังพลทุกระดับให้มีความรู้สูงขึ้น โดยเน้นไปที่วิชาการทหารเป็นหลัก และขณะเดียวกันก็ส่งเสริมให้ทหารมีความรู้ทางด้านการเมืองการปกครอง กฎหมาย เศรษฐกิจ วิศวกรรม เป็นต้น ในระดับปริญญาตรีขึ้นไปพร้อมที่จะไปทำงานให้ชาติในด้านพลเรือนหรือโอนไปทำงานในหน่วยราชการพลเรือนหรือเพื่อที่จะไปอบรมถ่ายทอดวิชาการต่างๆ ให้กับทหารด้วยกันหรือให้กับประชาชนทั่วไป

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนสวัสดิการแก่ทหารที่เกษียณอายุแล้ว ทหารนอกประจำการ ทหารผ่านศึกนอกประจำการรวมทั้งครอบครัวของทหารเหล่านี้ด้วย ทั้งนี้ เพราะทหารเหล่านี้เป็นกำลังพลที่จะระดมเข้าช่วยกองทัพเมื่อกองทัพมีภาระเกินกว่ากำลังพลที่มีอยู่เมื่อเกิดเหตุการณ์วิกฤตขึ้น เช่น ถูกรุกรานจากภายนอก เป็นต้น

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้กองทัพมีส่วนในการช่วยเหลือประชาชน ในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การบรรเทาสาธารณภัยและภัยพิบัติต่างๆ การช่วยเหลือประชาชนในด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม เศรษฐกิจ การพัฒนาการศึกษา เป็นต้น

(๕) ส่งเสริมให้ทหารทุกคนมีตำแหน่งสูงขึ้น เลื่อนยศสูงขึ้น ไม่ว่าจะอยู่ในประจำการหรือนอกประจำการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลงานที่ทำให้กับทางราชการหน่วยงาน กองทัพ กระทรวงกลาโหม การทหารและประเทศชาติ และขึ้นอยู่กับทหารผู้นั้น จะพิจารณาปรับปรุงตนเอง โดยจะมีคณะกรรมการที่ปรึกษาการพัฒนาการทำงานทางทหารเป็นผู้ให้คำปรึกษาแก่ทหาร

๔. นโยบายด้านการต่างประเทศ

พรรคเพื่อไทยมีเจตนารมณ์ที่จะดำเนินนโยบายที่เป็นอิสระและเป็นมิตรกับทุกประเทศ โดยจะยึดมั่นในพันธกรณีตามสนธิสัญญาและความตกลงต่างๆ ที่ประเทศไทยเป็นภาคี รวมทั้งกฎบัตรสหประชาชาติและปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและจะดำเนินนโยบายเพื่อบรรลุผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในด้านความมั่นคง การเมือง เศรษฐกิจ สังคม มีความกระตือรือร้นและความรับผิดชอบต่อสังคมโลกโดยจะดำเนินนโยบายดังนี้

(๑) ส่งเสริมมิตรภาพสมานฉันท์และความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน
เอเชีย - แปซิฟิก

(๒) เพิ่มพูนและพัฒนาความสัมพันธ์และความร่วมมือกับประเทศสมาชิก
สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ทั้งทางด้านการเมือง
เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินการให้เขตการค้าเสรี
อาเซียนประสบผลสำเร็จ

(๓) ส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศคู่ค้าที่
สำคัญภายใต้ระบบการค้าเสรี โดยให้มีการแข่งขันอย่างเป็นธรรม ตลอดจนร่วมมือ
มีบทบาทในการลดความขัดแย้งระหว่างประเทศอันเนื่องมาจากปัญหาทางการค้า
การลงทุน การถ่ายเทเทคโนโลยีและการปกป้องทรัพย์สินทางปัญญา โดยคำนึงถึง
ความพร้อมภายในประเทศเป็นหลัก

(๔) เสริมสร้างความร่วมมือทางเศรษฐกิจ วิชาการ วัฒนธรรม และพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์กับประเทศต่างๆ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านทั้งในระดับทวิภาคี
และพหุภาคี เพื่อเป็นการกระชับความสัมพันธ์และความเข้าใจระหว่างกัน

(๕) เสริมสร้างบทบาทของประเทศไทยในเวทีระหว่างประเทศในด้านการ
อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนและสมดุล อำนวยความสะดวก กลุ่มครอง
ตลาดจนเสริมสิทธิและผลประโยชน์ของคนไทย แรงงานไทย และธุรกิจภาคเอกชน
ไทยในต่างประเทศ

๕. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

พรรคเพื่อไทยมีแนวความคิดในการพัฒนาเศรษฐกิจว่าจะต้องพัฒนาเศรษฐกิจ
ส่วนบุคคล พัฒนาเศรษฐกิจเป็นหมู่คณะและพัฒนาเศรษฐกิจเป็นส่วนรวมของชาติ

คนในชาติย่อมมีอาชีพต่างกัน ควรหาข้อมูลของอาชีพต่างๆ แล้วนำมาพัฒนาวางแผนร่วมกันเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะสั้น แผนพัฒนาเศรษฐกิจระยะปานกลาง และแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจระยะยาว เน้นการส่งเสริมเศรษฐกิจซึ่งกันและกันในชาติ ไม่ขัดขวางทำลายเศรษฐกิจซึ่งกันและกันทำให้ทุกคนในชาติมีงานทำ มีรายได้ มีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ พรรคเผ่าไทจึงได้กำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจดังนี้

(๑) รัฐจะต้องวางแผนสร้างงานเศรษฐกิจให้มากที่สุดเพื่อให้ทุกคนในชาติได้ทำงานได้มีงานทำ และทำงานที่ทำให้เกิดผลดีแก่เศรษฐกิจส่วนรวมของชาติเน้นคำว่า งานคือเงิน เงินคืองาน บันดาลสุข งานคือศักดิ์ศรีของมนุษย์ใครไม่ทำงานไม่ใช่มนุษย์ที่เจริญ

(๒) รัฐจะต้องวางแผนการใช้ที่ดิน ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์แก่เศรษฐกิจมากที่สุด เช่น ที่ดินควรจะได้ใช้ประโยชน์ในการปลูกพืชผลหรือเลี้ยงสัตว์ อุตสาหกรรม จัดที่ดินให้ประชาชนในชาติได้ทำประโยชน์ทางเศรษฐกิจทุกตารางเมตร รัฐควรจะต้องจัดที่ดิน ทรัพยากร ทุนทรัพย์ วิชาการ ที่ปรึกษา เป็นต้น ให้กับประชาชนที่ต้องการทำงานเพื่อประโยชน์เกิดผลดีแก่ประเทศชาติมากที่สุด โดยรัฐจะเป็นผู้ประสานระหว่างหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของเอกชน เจ้าของที่ดิน ประชาชนที่ต้องการที่ดินทำกิน ให้ทุกคนรักชาติ เสียสละช่วยเหลือซึ่งกันและกัน อุทิศตนเพื่อแก้ววิกฤตเศรษฐกิจของชาติ

(๓) รัฐจะต้องประนีประนอมหนี้ ให้โอกาสซึ่งกันและกันในระยะที่เศรษฐกิจตกต่ำ เน้นให้ทุกฝ่ายเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกันส่งเสริมซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการดำเนินการกับสถาบันการเงินต่างๆ นั้นไม่ควรผลิผลลามปิดสถาบันการเงินตามคำเสนอของต่างชาติ แต่จะต้องให้สถาบันเหล่านั้นได้แก้ไขพัฒนาตนเอง การทำงานย่อมมีผิดพลาดได้ เมื่อผิดก็ควรให้โอกาสแก้ตัว จะปิดสถาบันการเงินก็ในกรณีที่เป็นจริงๆ เท่านั้น

(๔) รัฐจะต้องส่งเสริมคนในชาติให้มีความรู้ มีเทคโนโลยีใหม่ซึ่งเป็นวิธีที่จะทำเงิน ทำเศรษฐกิจ ให้ดีขึ้น มีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับวิชาเศรษฐกิจ การเงิน การอุตสาหกรรมให้มากที่สุด สมกับคำโบราณที่ว่า “มีวิชาเหมือนมีทรัพย์อยู่นับแสน”

(๕) รัฐจะต้องส่งเสริมให้ประชาชน ข้าราชการ หน่วยงานราชการ องค์กร รัฐวิสาหกิจ ประหยัดการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยลงมากที่สุด อย่าแข่งกันอวดความร่ำรวย อย่าแข่งกันฟุ่มเฟือย อย่าแข่งกันซื้อของจากต่างประเทศ อย่าแข่งขันกันไปเที่ยวต่างประเทศให้ทุกคนในชาติประหยัดเท่าที่จะทำได้ เชื่อว่าเศรษฐกิจจะดีขึ้น

(๖) รัฐต้องวางแผนให้เงินตราเข้าประเทศมากที่สุด รัฐต้องวางแผนสร้างกำไร ในต่างประเทศให้มากที่สุด เชื่อได้ว่าเศรษฐกิจของชาติจะพ้นภัย

(๗) รัฐต้องบริหารงบประมาณแผ่นดินให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้มากที่สุด

๖. นโยบายด้านสังคม

๖.๑ ด้านการศึกษา

(๑) พรรคเผ่าไทมีนโยบายให้เยาวชนไทยได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายให้ทั่วถึงและมีคุณภาพ และจะสนับสนุนให้การศึกษาสำหรับกลุ่มเด็กผู้ด้อยโอกาสในชนบท ท้องถิ่นทุรกันดาร ในเมือง คนพิการ เด็กเร่ร่อน รวมทั้งเด็กปัญญาเลิศเป็นพิเศษ ตลอดถึงให้มีองค์กรเพื่อดูแลสวัสดิการของนักเรียนในด้านการรักษาพยาบาลสุขภาพอนามัยอาหารเสริม นม และอาหารกลางวัน

(๒) รัฐจะต้องส่งเสริมให้ประชาชนชาวไทยทุกคนจบการศึกษา ระดับปริญญาตรีมากที่สุด รัฐจะต้องให้มหาวิทยาลัย วิทยาลัยเปิดโอกาสให้นักศึกษา

หรือประชาชน สามารถเรียนนอกสถานที่ โดยใช้ทีวี วิทยุหรือไปรษณีย์ และเมื่อมีอุปสรรคในเรื่องเศรษฐกิจก็สามารถหยุดเรียนได้เก็บคะแนนไว้ เมื่อมีโอกาสก็มาศึกษาต่อ ทำปริญญาต่อได้ รัฐจะทุ่มเทงบประมาณช่วยประชาชนให้จบการศึกษา ระดับปริญญาตรีมากที่สุด มหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน จะต้องเปิดโอกาสให้การศึกษาแก่ประชาชนทุกเมื่อ

๖.๒ การสาธารณสุข

(๑) พรรคเผ่าไทจะสร้างกลไกคำรักษาพยาบาลและยารักษาโรคให้อยู่ในระดับราคาที่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค รวมทั้งปรับระบบของโรงพยาบาล ภาครัฐ ให้ประชาชนได้รับบริการที่สะดวกรวดเร็ว

(๒) ปรับปรุงระบบบริหารจัดการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ ให้เป็นเอกภาพรวมทั้งส่งเสริมให้ครอบครัว องค์กรชุมชน และองค์กรเอกชนมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการป้องกันการติดเชื้อ การดูแลเด็กกำพร้าที่พ่อแม่เสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ และผู้ติดเชื้อ

(๓) ส่งเสริมให้คนไทยดูแลส่งเสริมสุขภาพอนามัยของตนเอง โดยเน้นสนับสนุนการมีส่วนร่วมของครอบครัวชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๔) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำกับดูแล และจัดบริการสาธารณสุขเบื้องต้น เช่น การสาธารณสุขมูลฐานและการโภชนาการให้ตอบสนองต่อสภาวะสุขภาพอนามัยของประชาชนในท้องถิ่น

(๕) ปรับปรุงและพัฒนาสถานบริการสาธารณสุขระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะสถานบริการระดับล่างให้สามารถจัดบริการขั้นพื้นฐานแก่ประชาชนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๖.๓ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

(๑) พรรคเผ่าไทเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันการศึกษาและสถานประกอบการเพื่อให้มีบทบาทสำคัญในการแก้ปัญหา ยาเสพติดพร้อมทั้งเร่งรัดการปราบปรามผู้กระทำความผิดในคดียาเสพติด โดยเน้นการดำเนินการจับกุมนายทุน ผู้สมคบและผู้มีอิทธิพลที่อยู่เบื้องหลัง ตลอดจนขยายการบำบัด รักษา และฟื้นฟู สมรรถภาพให้สามารถรองรับผู้ที่หลงผิดไปใช้ยาและสารเสพติด อย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) พรรคเผ่าไทจะใช้มาตรการป้องกันควบคู่กับมาตรการปราบปราม ในการกำจัดโจรผู้ร้ายและอาชญากรทั้งปวง โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐร่วมมือกับประชาชน อาสาสมัครดำเนินการ เช่น จัดให้มีการรวบรวมข่าวอาชญากรรมในหมู่บ้าน ในอำเภอ ในจังหวัด ก็จะทำให้ผู้ที่กระทำความผิดเกรงกลัวเป็นต้น

๖.๔ ด้านศาสนาและศิลปวัฒนธรรม

(๑) ส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนาและพัฒนาสถาบันทางศาสนา โดยการสนับสนุนการศึกษา และฝึกอบรมบุคลากรทางศาสนาให้มีคุณภาพเป็นผู้นำด้านการปรับปรุงสุขภาพจิตและการพัฒนาจิตใจ จริยธรรมและคุณธรรมของประชาชน

(๒) สนับสนุนให้ประชาชน องค์กร สถาบันต่างๆ และชุมชน เข้าร่วมในกิจกรรม การอนุรักษ์ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

(๓) สนับสนุนนักบวชได้มีโอกาสศึกษาเพิ่มเติมในวิชาการต่างๆ จนถึงระดับปริญญา ทั้งนี้ เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ในการสั่งสอนประชาชนให้มีความรู้ ทั้งทางโลกและทางธรรมควบคู่กันไป

(๔) จะส่งเสริมให้ศาสนาพัฒนาประชาชน และประชาชนช่วยพัฒนาศาสนา นั่นก็คือจะให้พระหรือนักบวชสอนประชาชนให้มีความรู้ทางศาสนา ควบคู่ไปกับวิชาทางโลกอันทันสมัย ในขณะเดียวกันก็ให้ประชาชน รัฐบาล สนับสนุนนักบวชมีความรู้ทั้งทางโลกและทางธรรม เป็นการพัฒนาทั้งสองด้าน คือ ศาสนาช่วยพัฒนาประชาชน ประเทศชาติ ประชาชนช่วยพัฒนาศาสนา เหมือนกับ ในสมัยโบราณ สถาบันทางศาสนาหรือวัด ก็คือโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ในการสั่งสอนวิชาการต่างๆ แก่ประชาชนในชาตินั้นเอง

๖.๕ ด้านแรงงาน

(๑) เร่งรัดและขยายการผลิตกำลังคนสาขาที่ขาดแคลนทั้งใน และนอกระบบการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพ ทักษะและมีมือแรงงานให้สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดแรงงาน

(๒) ขยายบริการด้านการฝึกอบรมและทดสอบมาตรฐานให้เป็น ที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง ทั้งจากภาครัฐและเอกชน โดยสนับสนุนภาคเอกชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการมากยิ่งขึ้น

(๓) เร่งรัดการดำเนินการของกองทุนพัฒนาฝีมือแรงงานเพื่อให้ ลินเชื่อในการอบรมและพัฒนาประสิทธิภาพแรงงานให้สูงขึ้น สามารถให้บริการได้อย่าง กว้างขวางและทั่วถึงในทุกระดับ

(๔) สกัดกั้นและป้องกันมิให้มีการใช้แรงงานเด็กและสตรีอย่าง เอรัดเอาเปรียบ โดยให้ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายแรงงาน และลงโทษผู้ฝ่าฝืน อย่างเคร่งครัด

(๕) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายแรงงานสัมพันธ์ให้มีความยืดหยุ่น กับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยผ่านระบบทวิภาคีและไตรภาคี เพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามกฎหมายยิ่งขึ้น

(๖) สนับสนุนสินเชื่อระยะยาว ผ่อนปรนเงื่อนไขต่างๆ เพื่อส่งเสริมการจ้างงานการรับเหมาช่วงงานในทุกสาขาการผลิตที่มีผลกระทบต่อการทำงานทั้งทางตรงและทางอ้อม

(๗) เพิ่มสัดส่วนการใช้แรงงานคนแทนเครื่องจักรในโครงการปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของภาครัฐ ที่กระจายไปยังภูมิภาคต่างๆ ให้มากยิ่งขึ้น

๑. นโยบายด้านสวัสดิการข้าราชการ รัฐวิสาหกิจและประชาชนโดยทั่วไป พรรคเพื่อไทยเห็นว่าควรพัฒนาประเทศชาติให้ผ่านพ้นวิกฤติไปได้จำเป็นต้องนำระบบสวัสดิการมาใช้อย่างกว้างขวาง ข้าราชการย่อมจะทำงานรับเงินเดือนอย่างเดียว ถ้าไม่มีการจัดสวัสดิการให้ซื้อของได้ในราคาถูก กู้เงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำหรือมีรายได้เสริมในทางสุจริตย่อมมีชีวิตอยู่ได้ด้วยความอดคัดขาดแคลน เป็นหนี้เป็นสิน ลูกลำบากไม่ได้รับการศึกษาสูงหรือไม่มีความสุขเท่าที่ควร โดยเฉพาะข้าราชการชั้นผู้น้อย พนักงานรัฐวิสาหกิจชั้นผู้น้อย แต่ถ้าจัดระบบสวัสดิการดี ย่อมจะมีชีวิตด้วยความสุข มีเงินน้อยแต่ก็ใช้จ่ายซื้อของได้ดีกว่าไม่มีสวัสดิการและประชาชนซึ่งมีอาชีพต่างๆ ที่มีรายได้ไม่พอใช้จ่าย รายได้น้อย เช่น ทำงานโรงงาน ขับรถรับจ้าง สามล้อเครื่อง พนักงานรถโดยสาร ซึ่งถ้าได้ดำเนินงานด้านสวัสดิการอย่างจริงจังแล้วย่อมจะมีชีวิตความเป็นอยู่อย่างมีความสุขประเทศชาติก็จะเจริญก้าวหน้า ดังนั้น พรรคเพื่อไทยจึงได้กำหนดนโยบายด้านสวัสดิการซึ่งเป็นนโยบายหลักที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งก็คือ

๑.๑ รัฐจะต้องจัดตั้งกองทุนสวัสดิการสำหรับข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ และประชาชนผู้มีรายได้น้อยขึ้นจำนวนหนึ่งในขั้นแรก และตั้งงบประมาณเพิ่มขึ้นในส่วนนี้ทุกปีจนเป็นเงินก้อนใหญ่ ส่วนจำนวนเท่าใดนั้น ขั้นต้นคิดว่าคงจะเป็นหนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป

๗.๒ จัดตั้งคณะกรรมการสวัสดิการแห่งชาติ บริหารกองทุนนี้มีเป้าหมายหลักก็คือ

- (๑) ให้สมาชิกซื้อของได้ในราคาถูกและได้ปันผล
  - (๒) มีเจ้าหน้าที่วางแผนทางเศรษฐกิจหรือให้คำปรึกษาทางด้านเศรษฐกิจแก่สมาชิก
  - (๓) ออกกฎหมายให้หน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ บริษัท ห้างร้านให้ความร่วมมือ เช่น เมื่อสมาชิกซื้อของผ่อนส่งหรือกู้เงินดอกเบี้ยต่ำ ก็ให้หน่วยงานราชการหรือรัฐวิสาหกิจ บริษัท เป็นต้น เหล่านี้ให้เก็บเงินสมาชิกส่งเข้ากองทุน
  - (๔) จัดตั้งกองแนะนำอาชีพหลัก และอาชีพเสริมแก่สมาชิก
  - (๕) รับเรื่องราวร้องทุกข์เมื่อสมาชิกไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือถูกกลั่นแกล้งแล้วรายงานผู้เกี่ยวข้อง ให้ดำเนินการช่วยเหลือต่อไป
  - (๖) รับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกเพื่อพัฒนาระบบสวัสดิการให้ดีขึ้น
  - (๗) รับข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ตลอดจนประชาชนทั่วไปเป็นสมาชิกภายใต้การบริหารงานของคณะกรรมการสวัสดิการแห่งชาติ
  - (๘) พัฒนาขีดความสามารถความรู้ของสมาชิกให้สูงขึ้น
  - (๙) หาทางสนับสนุนสมาชิกที่ดีให้ก้าวหน้าในอาชีพต่างๆ เพื่อเป็นตัวอย่างในการพัฒนาฐานะในโครงการสวัสดิการของรัฐร่วมกับภาคประชาชน
- พรรคเผ่าไทเชื่อมั่นว่า นโยบายของพรรคเผ่าไทย่อมพาชาติพ้นภัยทางเศรษฐกิจได้แน่นอน โดยเฉพาะนโยบายสวัสดิการจะทำให้ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ทั้งยังอยู่ในราชการและเกษียณอายุแล้ว ตลอดจนประชาชนทั่วไปที่เข้าร่วม

โครงการสวัสดิการพ้นจากหนี้สินพ้นจากความเป็นทาสเงินตราและพหุชาติพันธุ์
เราหวังว่าคนไทยคงจะสนับสนุนพรรคเผ่าไทของเราให้ได้รับใช้ท่านได้รับใช้ชาติ ได้
ทำงานร่วมกับประชาชนในชาติ ได้เป็นรัฐบาลเพื่อนำชาติพันธุ์ต่อไป

ข้อบังคับพรรคเผ่าไท พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้มีข้อบังคับพรรค ตามกฎหมายประกอบ
รัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง คณะผู้จัดตั้งพรรคเผ่าไทจึงได้มีมติให้กำหนด
ข้อบังคับพรรคเผ่าไท ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับพรรคนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคเผ่าไท พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันที่นายทะเบียนพรรคการเมือง
รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมืองเป็นต้นไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคเผ่าไท” เขียนเป็น
ภาษาอังกฤษว่า “POW THAI PARTY” ใช้อักษรย่อว่า “พ.ผ.ท.” หรือ “P.T.P.”

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ พรรคเผ่าไทใช้ภาพเครื่องหมายธงชาติสามธงมัดรวมกัน ดวงดาว
สิบเอ็ดดวง รวมตัวเป็นกลุ่มเหนือธงชาติ ได้ธงชาติมีข้อชัยพฤกษ์รองรับมีคำว่า
พรรคเผ่าไทอยู่ใต้ข้อชัยพฤกษ์ ทั้งหมดนี้อยู่ในกรอบดวงดาวหกแฉก ดังภาพ

ข้อ ๕ ความหมายสัญลักษณ์ต่างๆ มีดังนี้ เพื่อไทยหมายถึงสมาชิกพรรคเพื่อไทยล้วนแต่มีสายเลือดสืบมาจากต้นตระกูลไทยจะรักษาความเป็นไทยตลอดไปชั่วฟ้าดินสลาย ธงชาติสามธงมัดรวมกันหมายถึงสมาชิกพรรคเพื่อไทย ซึ่งมีอาชีพต่างๆ กัน ในชาติจะรวมตัวสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ดวงดาวสิบเอ็ดดวงหมายถึง เกียรติยศสูงสุด ความสำเร็จในอาชีพต่างๆ ช่อชัยพฤกษ์ หมายถึง ชัยชนะ ดวงดาวหกแฉก หมายถึง ดาวพระศุกร์ ซึ่งหมายถึงความมั่งคั่ง ความสวยงาม ความหมายรวมกันคือ สมาชิกเพื่อไทยจะสามัคคีกันเทอดทูนไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และจะยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข พรรคเพื่อไทยจะนำประเทศไทยไปสู่ชัยชนะความสำเร็จ ความเจริญรุ่งเรืองและมั่นคง เกียรติยศสูงสุด

ข้อ ๖ ตรายางภาพเครื่องหมายพรรคเพื่อไทย มีรูปและขนาดดังนี้

ข้อ ๗ สำนักงานใหญ่ของพรรค อยู่บ้านเลขที่ ๓๑/๕๑๐-๕๑๑ หมู่บ้าน
ไวท์เฮาส์ ซอย ๗ ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๒๐

ข้อ ๘ สาขาพรรคเผ่าไทที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า
พรรคเผ่าไท สาขา ..... โดยจะมีชื่อใดให้เป็นไปตามที่หัวหน้าพรรคกำหนด

ข้อ ๙ นโยบายพรรคเผ่าไทให้เป็นไปตามที่ได้จดทะเบียนไว้ก่อนนายทะเบียน
พรรคการเมือง

หมวด ๒

สมาชิกภาพ

ข้อ ๑๐ สมาชิกพรรคประกอบด้วยสมาชิก ๒ ประเภท คือ

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นว่า
เป็นผู้ทรงคุณวุฒิผู้เชี่ยวชาญโดยเชิญเข้าเป็นสมาชิกพรรค

(๒) สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๑๑ และได้ยื่นใบสมัคร
ต่อพรรคตามข้อบังคับพรรค และคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้เป็นสมาชิก

ข้อ ๑๑ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ มีสิทธิสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันสมัครเข้าเป็นสมาชิก

ข้อ ๑๒ บุคคลผู้มีลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นบุคคลต้องห้ามมิให้เป็นสมาชิก คือ

(๑) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๒) หูหนวกและเป็นใบ้ซึ่งไม่สามารถอ่านและเขียนหนังสือได้

(๓) เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๔) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๕) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๑๓ การเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์จะมีผลสมบูรณ์ต่อเมื่อมีประกาศของพรรค

ข้อ ๑๔ การสมัครเป็นสมาชิกสามัญให้ยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรค

ต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคเมื่อได้รับใบสมัครแล้วให้เลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณี รับนำเสนอหัวหน้าพรรคเพื่อนำเข้าพิจารณาในคณะกรรมการบริหารพรรค และเมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้ออกบัตรสมาชิกให้

ข้อ ๑๕ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ไปเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่น

(๔) ขาดคุณสมบัติตามข้อ ๑๑

(๕) มีลักษณะต้องห้ามตามข้อ ๑๒

(๖) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากสมาชิกพรรคตามข้อ ๘๘ (๕)

ทั้งนี้ไม่รวมถึงสมาชิกที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

(๗) การพ้นจากสมาชิกภาพของสมาชิกพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๖ สิทธิของสมาชิกกิตติมศักดิ์

(๑) ประดับเครื่องหมายพรรค

(๒) เข้าร่วมประชุมหรือปฏิบัติงานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรค

หรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๓) เสนอแนะนโยบาย ความคิดเห็นต่อพรรค

ข้อ ๑๗ สิทธิของสมาชิกสามัญ

(๑) ประดับเครื่องหมายพรรค

(๒) เข้าร่วมประชุมหรือปฏิบัติงานของพรรคตามข้อบังคับพรรคหรือคณะกรรมการ

บริหารพรรคหรือหัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๓) เสนอแนะนโยบายความคิดเห็นต่อพรรค

(๔) ลงคะแนนเสียงตามข้อบังคับพรรค

(๕) ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการต่างๆ ตามข้อบังคับพรรค

(๖) สิทธิอื่นๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะลงมติเป็นกรณีๆ ไป

หมวด ๔

วินัย และจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๘ สมาชิกพรรคจะต้องมีหน้าที่รักษาวินัยและจรรยาบรรณดังต่อไปนี้

- (๑) มีความสำคัญในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- (๒) ยึดมั่นในอุดมการณ์ และแนวนโยบายของพรรค
- (๓) ปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคหรือมติของคณะกรรมการบริหารพรรค
- (๔) รักษาชื่อเสียงของพรรค โดยไม่ประพฤตไปในทางที่จะนำความเสื่อมเสียมาสู่พรรค
- (๕) สนับสนุน ส่งเสริม และเผยแพร่แนวนโยบายพรรค และอุดมการณ์ของพรรค
- (๖) สนับสนุน และส่งเสริมกิจกรรมของพรรค
- (๗) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคโดยไม่มีเงื่อนไข
- (๘) ไม่กระทำการใดๆ ให้เกิดความแตกแยกหรือแตกความสามัคคีภายในพรรค
- (๙) ไม่กระทำการใดๆ โดยใช้ชื่อของพรรคเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบหรือให้เกิดความเสียหาย
- (๑๐) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกพรรคไปแสวงหาประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อบุคคลอื่น โดยขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี

หมวด ๕

ความรับผิดชอบของพรรคที่มีต่อสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๕ พรรคมีความรับผิดชอบต่อสมาชิกพรรคดังนี้

- (๑) ส่งเสริมให้ความรู้ทางการเมืองและการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

- (๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ได้รับความรู้และมีความสามารถในวิชาชีพต่าง ๆ ตามที่เห็นสมควรเพื่อให้มีความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๓) พิจารณาช่วยเหลือผู้ได้รับความเดือนร้อนอันเกิดจากการกระทำด้วยเหตุไม่เป็นธรรม
- (๔) เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การดำเนินกิจการของพรรคโดยผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ วารสาร แผ่นปลิว และสื่อมวลชนตามที่มีงบประมาณเพียงพอ
- (๕) พิจารณาคัดเลือกผู้มีความเหมาะสมให้สมัครรับเลือกตั้งในระดับต่าง ๆ

หมวด ๖

คณะกรรมการบริหารพรรคและที่ปรึกษาพรรค

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๐ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่าคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญที่มีอายุตั้งแต่ยี่สิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปมีจำนวนไม่เกินเก้าสิบเก้าคน ประกอบด้วยหัวหน้าพรรคหนึ่งคน รองหัวหน้าพรรคไม่เกินเก้าคน เลขานุการพรรคหนึ่งคน รองเลขานุการพรรคไม่เกินเก้าคน เภรัญญิกพรรคหนึ่งคน โฆษกพรรคหนึ่งคน นายทะเบียนพรรคหนึ่งคนและกรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๒๑ ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ที่ประชุมใหญ่เลือกสมาชิกพรรคเข้าดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน
- (๒) เลือกตั้งรองหัวหน้าพรรคตามจำนวนที่ประชุมใหญ่มีมติแต่ไม่เกินเก้าคน
- (๓) เลือกตั้งเลขาธิการพรรคหนึ่งคน
- (๔) เลือกตั้งรองเลขาธิการพรรคตามจำนวนที่ประชุมใหญ่มีมติแต่ไม่เกินเก้าคน
- (๕) เลือกตั้งเหรัญญิกพรรคหนึ่งคน
- (๖) เลือกตั้งโฆษกพรรคหนึ่งคน
- (๗) เลือกตั้งนายทะเบียนพรรคหนึ่งคน
- (๘) เลือกตั้งกรรมการบริหารอื่นตามจำนวนที่ประชุมใหญ่มีมติแต่เมื่อรวมทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินเก้าสิบเก้าคน

ข้อ ๒๒ คณะกรรมการบริหารพรรคมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี นับแต่วันเลือกตั้ง และจะดำรงตำแหน่งเกินกว่าสองวาระไม่ได้ เมื่อกรรมการบริหารพรรคว่างลงให้ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งดำรงตำแหน่งเท่าวาระที่ตนดำรงตำแหน่งแทน

ข้อ ๒๓ กรรมการบริหารพรรคจะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันก็ได้ ถ้าที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติไม่น้อยกว่าสามในสี่อนุมัติให้ดำรงตำแหน่งเกินสองสมัยได้

ส่วนที่ ๒

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารพรรคและกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๔ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบายของพรรค ข้อบังคับพรรค และมติที่ประชุมใหญ่พรรค ดังนี้

- (๑) กำกับดูแลงานของพรรค
- (๒) กำหนดนโยบายพรรค
- (๓) ออกระเบียบการปฏิบัติงาน
- (๔) กำหนดหน่วยงานพรรค
- (๕) อนุมัติงบประมาณประจำปี
- (๖) แต่งตั้งกรรมการ ในคณะกรรมการต่างๆ ตามข้อบังคับพรรค
- (๗) ให้คำปรึกษาแก่หัวหน้าพรรค
- (๘) การรับสมาชิกพรรคและการลงโทษสมาชิกพรรค
- (๙) การอนุมัติจัดตั้งหรือยุบเลิกสาขาพรรค
- (๑๐) จัดทำงบประมาณและควบคุมการเงิน การจัดทำบุคคล
- (๑๑) ออกหลักเกณฑ์วิธีการปฏิบัติในการบริหารงานของพรรค
- (๑๒) เรื่องอื่นๆ ที่กฎหมายและข้อบังคับพรรคกำหนด ให้เป็นอำนาจหน้าที่

ของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๕ ให้กรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) ให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๒) เสนอแนะนโยบาย ความคิดเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ ให้หัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) เป็นผู้แทนของพรรคในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก เพื่อการนี้ หัวหน้าพรรคจะมอบหมายเป็นหนังสือให้กรรมการบริหารพรรคคนหนึ่งหรือหลายคน ทำการแทนก็ได้

(๒) บริหารงานพรรคตามมติที่ประชุมใหญ่พรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรค กำหนด

(๓) เป็นผู้ลงนามในหนังสือของพรรคไม่ว่าหนังสือภายในหรือภายนอก ในการนี้ หัวหน้าพรรคจะมอบให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งลงนามแทนก็ได้ โดยมีหนังสือมอบอำนาจให้ลงนามแทนเป็นเรื่อง ๆ ไป

(๔) แต่งตั้งหรือถอดถอนคณะทำงานหรือบุคคลให้ปฏิบัติหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๕) หน้าที่อื่น ๆ ที่กฎหมายหรือข้อบังคับพรรคกำหนดให้เป็นหน้าที่ของหัวหน้าพรรค

ข้อ ๒๗ ให้รองหัวหน้าพรรคปฏิบัติหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย เป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๒๘ ให้เลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ปกครองบังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ ในสำนักงานใหญ่พรรค

(๒) กำกับ ดูแล และบริหารงานสำนักงานเลขาธิการพรรค

(๓) ควบคุม ดูแล รักษาทรัพย์สินของพรรค

(๔) เป็นผู้เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(๕) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และที่ประชุมใหญ่พรรค

(๖) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรคตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๓) การจัดประชุมใหญ่พรรค การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคหรือการประชุมอื่นๆ ที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

ข้อ ๒๘ ให้รองเลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๐ เภรัญญิกพรรคมีหน้าที่ควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน และระบบการเงินของพรรค ตามที่กฎหมายและคณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๓๑ โฆษกพรรคมีหน้าที่

(๑) แดงมตติที่ประชุมของพรรค แดงมกิจกรรมต่างๆ ของพรรค

(๒) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๒ นายทะเบียนพรรคมีหน้าที่ทำประวัติสมาชิก บัตรสมาชิก และตรวจสอบจำนวนสมาชิกทุกหกเดือนเพื่อเสนอต่อหัวหน้าพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๓ กรรมการบริหารอื่น มีอำนาจหน้าที่ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ส่วนที่ ๓

การพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๓๔ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

- (๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่ง
- (๒) หัวหน้าพรรคพ้นจากตำแหน่ง
- (๓) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ให้ออก
- (๔) กรรมการบริหารพรรคว่างลงเกินกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

ให้กรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะรักษาการในตำแหน่งต่อไป ก่อนจนกว่าจะมีการเลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งจะต้องกระทำภายในหกสิบวันนับตั้งแต่วันที่พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ

ข้อ ๓๕ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดตามข้อ ๑๕
- (๔) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ให้ออก
- (๕) ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด
- (๖) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๓๖ เมื่อตำแหน่งในคณะกรรมการบริหารพรรค นอกจากหัวหน้าพรรค เลขาธิการพรรค เภรวัฏญิกรพรรค โฆษกพรรค ว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระให้คณะกรรมการบริหารพรรคเลือกกรรมการบริหารอื่นรักษาการในตำแหน่งที่ว่างจนกว่าจะมีการประชุมใหญ่พรรค

การเลือกตั้งกรรมการบริหารพรรคแทนตำแหน่งที่ว่างจะไม่กระทำก็ได้ ถ้าวาระของคณะกรรมการบริหารพรรคเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ข้อ ๓๗ ถ้าหัวหน้าพรรคพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งให้มีการเลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารพรรคใหม่ภายในหกสิบวันนับตั้งแต่วันที่ว่างลง และให้มีวาระ อยู่ในตำแหน่งสี่ปี นับจากวันเลือกตั้ง

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่หัวหน้าพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ รองหัวหน้าพรรคตามลำดับอาวุโสที่เรียงลำดับไว้รักษาการแทนจนกว่าหัวหน้าพรรค จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้

ส่วนที่ ๔

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๙ ให้หัวหน้าพรรคแต่งตั้งที่ปรึกษาพรรคขึ้นมาคณะหนึ่งประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่างๆ และผู้มีอุปการะคุณ ผู้สนับสนุนทางด้านกิจการของพรรคจำนวนที่ปรึกษาพรรคแล้วแต่ความเหมาะสม ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร

ข้อ ๔๐ ที่ปรึกษาพรรคอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกันกับคณะกรรมการ บริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๔๑ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรคและ คณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) การเสนอความคิดเห็น หรือการให้คำปรึกษาใดๆ เป็นการกระทำเพื่อ
อุดมการณ์และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหรือภายในพรรคย่อมกระทำ
ได้ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับ
ทราบด้วย

หมวด ๗

การจัดตั้งสาขาพรรค

ข้อ ๔๒ การดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใด ให้
ดำเนินการตามลำดับดังนี้

(๑) เมื่อท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใดมีสมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตาม
หลักฐานทะเบียนราษฎร ตั้งแต่ห้าสิบคนขึ้นไปและมีความประสงค์จะจัดตั้งสาขา
พรรคให้สมาชิกพรรคผู้ริเริ่มจัดประชุมสมาชิกพรรค ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐาน
ทะเบียนราษฎรในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น เพื่อขอความเห็นในการจัดตั้ง
สาขาพรรคในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ซึ่งในการประชุมครั้งนั้นต้องมีสมาชิกพรรค
มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ายี่สิบห้าคนจึงจะเป็นองค์ประชุม พร้อมทั้งกรอกรายการ
ตามแบบพิมพ์การขอจัดตั้งสาขาพรรคตามที่พรรคกำหนดแล้วรายงานการขออนุมัติ
จัดตั้งสาขาพรรคต่อคณะกรรมการบริหารพรรค

(๒) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ใดหรือเขตเลือกตั้งใด
จัดตั้งสาขาพรรคได้แล้วให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสมาชิกในท้องที่หรือเขต

เลือกตั้งนั้นทราบ เพื่อจัดประชุมใหญ่สมาชิกพรรคดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรค ซึ่งในการประชุมใหญ่สมาชิกพรรคต้องมีสมาชิกพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามทะเบียนราษฎรในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นมาร่วมประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

(๓) เมื่อได้ดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นขึ้นแล้วให้ประธานสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งรายงานให้หัวหน้าพรรคทราบภายในเจ็ดวัน

ข้อ ๔๓ ให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ข้อ ๔๔ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขาแล้วภายในกำหนดระยะเวลาห้าปี ให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้นให้ครบสี่ร้อยสาขาตามจำนวนเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๔๕ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุยี่สิบปีบริบูรณ์และมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในสาขาพรรคนั้นจำนวนไม่เกินเจ็ดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เภรัญญิกสาขาพรรค

(๖) โฆษกสาขาพรรค

(๗) กรรมการสาขาพรรคอื่น

กรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่เมื่อพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการสาขาพรรคได้อีก

ข้อ ๔๖ ในการเลือกตั้งกรรมการสาขาพรรคให้เลือกประธานสาขาพรรคเป็นอันดับแรก แล้วเลือกรองประธานสาขาพรรคหนึ่งคน และกรรมการสาขาพรรคอื่นอีกห้าคน

ข้อ ๔๗ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นผู้มีอำนาจแต่งตั้งกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคข้อ ๔๕ (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗)

ข้อ ๔๘ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๔๕ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ - รายจ่ายและงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางการแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงานโครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกกรอบสามเดือนและภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๔๘ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระการดำรงตำแหน่ง

(๒) ตำแหน่งกรรมการสาขาพรรคว่างลงสามในสี่ของกรรมการสาขาพรรคทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นตำแหน่ง

เมื่อมีเหตุให้กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคหรือรองประธานสาขาพรรคผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน

ในกรณีที่มิเหตุให้กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคใหม่

ข้อ ๕๐ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๔๕

(๓) ลาออก

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคสั่งให้พ้นตำแหน่ง

(๕) สมาชิกภาพสมาชิกสิ้นสุดตามข้อ ๑๕

(๖) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

ในกรณีที่ตำแหน่งประธานสาขาพรรคว่างลงให้รองประธานสาขาพรรคปฏิบัติหน้าที่แทนและให้ดำเนินการจัดประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อเลือกตั้งประธานกรรมการสาขาพรรคแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสี่สิบห้าวัน

ข้อ ๕๑ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่พรรคหากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งเข้าร่วมประชุมใหญ่พรรคแทนก็ได้

หมวด ๘

การประชุม

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๕๒ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการ

บริหารพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อหัวหน้าพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญ

ในหนังสือให้ระบุโดยชัดแจ้งว่า ประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเรียกประชุมภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้กำหนด วัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการบริหารพรรคเข้าชื่อกัน ร้องขอให้เรียกประชุมระเบียบวาระให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๓ วัตถุประสงค์ของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญพรรคต้องเสนอต่อหัวหน้าพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๕๔ การประชุมใหญ่วิสามัญหรือวิสามัญพรรคประกอบด้วยสมาชิกของพรรคดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการบริหารพรรค
- (๒) สมาชิกของพรรคที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น (ถ้ามี)
- (๓) สมาชิกที่เป็นรัฐมนตรีในขณะนั้น (ถ้ามี)
- (๔) ผู้แทนของสาขาพรรคตามข้อ ๕๑ ในกรณีที่มีสาขาพรรค
- (๕) สมาชิกพรรคที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติเชิญเข้าประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๕๕ ในการประชุมใหญ่พรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๕๔ มาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกพรรคที่มาประชุมในกรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมชี้ขาด

ข้อ ๕๖ ให้หัวหน้าพรรคเป็นผู้เรียกประชุมใหญ่พรรคและเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่พรรค แต่ถ้าหัวหน้าพรรคไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่ประธานที่ประชุมแทนและให้เลขานุการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขาธิการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๕๗ กิจกรรมดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่พรรคเท่านั้น

(๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรค

(๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรค

(๓) การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค

(๔) การรับรองงบการเงินประจำปีของพรรค

(๕) กิจกรรมอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติและประกาศของคณะกรรมการเลือกตั้งกำหนด

ข้อ ๕๘ การเรียกประชุมใหญ่พรรคทุกครั้งให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สาขาพรรค สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๕๙ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสี่เดือนครั้ง และให้หัวหน้าพรรคหรือผู้ที่หัวหน้าพรรคมอบหมายเป็นผู้เรียกประชุมและกำหนดวัน

เวลา และสถานที่ประชุมหรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๖๐ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองหัวหน้าพรรคตามลำดับอาวุโสเป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน

ข้อ ๖๑ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของที่ประชุมเว้นแต่ข้อบังคับพรรคจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น หากคะแนนเลือกตั้งเท่ากันให้ประธานที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ส่วนที่ ๓

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๖๒ ในสมัยประชุมรัฐสภาหัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็น และให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม ให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งปฏิบัติหน้าที่แทน

ข้อ ๖๓ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

การประชุมในส่วนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีสมาชิกของพรรคได้รับเลือกเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเรียบร้อยแล้ว

ส่วนที่ ๔

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๖๔ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคหรือผู้ที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย อาจเรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้ตามความจำเป็นและหัวหน้าพรรคเป็นประธานที่ประชุม

ข้อ ๖๕ การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมดจึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๖๖ มติที่ประชุมให้ถือเสียงเกินกึ่งหนึ่งของที่ประชุม

ส่วนที่ ๕

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๖๗ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญสาขาพรรคอาจมีได้เมื่อคณะกรรมการ

สาขาพรรคเรียกประชุม หรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญสาขาพรรค

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญสาขาพรรคเพื่อพิจารณาเรื่องใด และด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญสาขาพรรคตามวรรคแรก ให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

ประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนด วัน เวลา สถานที่และระเบียบวาระการประชุมใหญ่สาขาพรรค แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญสาขาพรรคที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุมระเบียบวาระให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๘ วัตถุประสงค์ของผู้ที่ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญสาขาพรรคต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมกับลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๖๙ การประชุมใหญ่วิสามัญหรือวิสามัญสาขาพรรคประกอบด้วยสมาชิกพรรคดังต่อไปนี้

- (๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (๒) สมาชิกสามัญซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในเขตท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๗๐ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกพรรคตามข้อ ๖๙ มาประชุมไม่น้อยกว่าสามสิบคนจึงจะเป็นองค์ประชุม